

*NYHETSDRYSS 2016: Phillips Nortvedts MINISNUTTER i 2016.
Disse står som en kommentar eller et innspill til tiden – ofte med et esoterisk tilsnitt.*

Phillip Nortvedts 24 minisnutter i Nyhetsdryss for 2016

Phillips minisnutt 3.1.2016:

NYTTÅR: Så kan vi atter se tilbake på et år, og over halve julen er tilbakelagt, dersom en tenker den varer i 13 dager. Antroposofisk Selskap ble som kjent grunnlagt på nytt av Rudolf Steiner julen 1923-24. Han var veldig usikker helt til det siste om han ville fortsette på grunn av alle vanskelighetene. Undertegnede har alltid tenkt at nydannelsen av Selskapet har noe bibelsk over seg. Riktignok var det ingen stall, men begivenheten fant sted i et snekkerverksted som peker hen på at dette ikke var noen akademisk begivenhet. Når vi vet at Menneskehetsrepresentanten ble skapt i samme bygning, er bildet ganske komplett. Dersom en så spør om dette var vellykket eller ikke, må vi peke på Grunnstenen, som ble nedlagt i menneskenes sjeler. Det var en handling som står utenfor et slikt spørsmål. Dog heter det i mantrammet at det er opp til mennesket om det vil lytte til det tredelte verset som ble gitt: «Måtte menneskene høre det». Selv om dette for mange bare er historie i dag, har det i de siste årene kommet fornyede forsøk på å sverte Rudolf Steiner. Har hans motstandere fått øye på noe avgjørende i dagens situasjon? Noe av svaret må letes frem gjennom en forsterket forståelse av hva som skjedde for rundt 90 år siden, og som henger sammen med julens mysterium. All visdom, ja, all mysterietradisjon, fløt sammen i stallen og krybben for drøyt to tusen år siden. Rudolf Steiner har hjulpet oss til å forstå dette mer og mer. I tillegg måtte det et julestevne (1923-24) til for å hjelpe til med å forene Kainstrømmen og Abelstrømmen (se Jørgen Smit om Kain og Abel http://libra.antropos.no/JS_Kain_og_Abel.html). Det fjerde mantrammet i Grunnstenen viser etter min mening hen til dette, og det er fremdeles brennaktuelt i dagens samfunn. Et av mange eksempler er debatten om kvinneandelen i næringslivet. Videre at den ultimate ondskap benytter seg av religionen som plattform midt i den moderne sekulære vestlige verden. Et merkelig paradoks. I den nevnte fjerde versegruppen får vi høre at det er Kristuslyset som må til for at hyrde og kongestrømmen (die armen Hirtenherzen und die weisen Könighaupten) skal kunne virke sammen på veien mot fred for alle. Kanskje er Grunnstenen og dette verset mer essensielt nå enn da det ble gitt av Rudolf Steiner. Det dreier seg om den indre holdningen til hver enkelt som danner utgangspunkt for at vi kan merke det sjelelyset som kom til jorden i tidens tideverv, Kristuslyset, og som litt etter litt vil varme hjertene og opplyse intellektet til handling. «Ved tidenes vendepunkt trådte Verdensåndsløset inn i den jordiske vesensstrømmen...» («In der Zeitenwende trat das Weltengeisteslicht in den Irdischen Wesensstrom.....»). Med de beste ønsker for det nye året.

Phillip Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 17.1.2016:

OPPBRUDD FOR 2016? Vi står overfor flere ulike former for oppbrudds-situasjoner, ikke bare i Norge, men også globalt sett. Klimatoppmøtet i Paris er et av mange bilder på dette. Til tross for at man overhodet ikke har løsningene på de mål man satte seg, rådet det en meget positiv stemning etter den store konferansen. En positivitet og glede som står i sterk kontrast til terroren som hadde funnet sted bare noen dager i forkant. Denne optimismen skyldes i følge flere sentrale deltakere, at man greide å snakke samme språk. At det var og er kimer til et samarbeid når man trekker i lag – når det man får til regionalt og nasjonalt, vil bli positivt også i et internasjonalt bilde. Det er for øvrig et poeng som amerikaneren Robert Putnam er blitt kjent for, at sosial kapital er summen av normer, tillit og nettverk. På klimamøtet ble det nevnt 1,5 grader i stedet for 2 grader som man er vant til å snakke om. (I seg selv enn umulig oppgave ut fra dagens situasjon.) Når slike ting som terroren i Paris og all elendigheten i Syria pågår, er det viktig å prøve å få øye på det motsatte. Det som gir håp og optimisme. Samtidig vet vi at Paris også tidligere har vært åsted for de verste ting: Utryddelsen av Tempelherrene på 1300-tallet, Hugenotternatten på 1500-tallet og massakrene under den franske revolusjon på 1790-tallet. Så får vi bare håpe at klimamøtet kan sees i en motsatt sammenheng.

Phillip Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 31.1.2016:

OFFENTLIGHET. I de siste årene har statsapparatet vokst seg ut i alle kanter. Vi snakker om mer byråkratisering og kontroll, og hvor økonomene har fått mer og mer makt. Kontroll av sykehusene, av lærerne og undervisningen, osv. Men hvem kontrollerer da byråkratiet og politikerne? La oss se på noen tilfeldige saker. Det militære og politikerne har bestilt kampfly til rundt 100 milliarder kroner, hvor det nå snakkes om at driften blir for dyr! Videre har det nå gått over 10 år uten at helikoptre til titalls milliarder kroner ennå ikke er operative. Det er også planer for å bygge et sykehus i Oslo til rundt 50 milliarder (ser heldigvis ut til å bli skrinlagt). Videre har Ullevål sykehus en enorm bygningsmasse som ikke brukes og forfalles. Dette samtidig med at de leier dyre lokaler. Det siste eksemplet jeg vil nevne, er den videre utbyggingen av stortingskvartalet. Der snakker man om overskridelser på flere hundre millioner kroner. Men det verste er at de har sperret av 250 m av en sentral sentrumsgate slik at de næringsdrivende går konkurs, da de nektes kompensasjon! Utenfor det samme Storting har det i flere måneder stått et såkalt kunstverk. Det var opprinnelig et koselig landsens trehus som nå er forfalt til en råttne rønne. Kunstverkets navn var visstnok "House of Commons". Vi får håpe det ikke er profetisk. Mitt enkle spørsmål er nå om ikke politikerne burde kurse seg? Det er mye som tilsynelatende trengs. Det dreier seg for eksempel å holde seg unna sykehusdrift og pedagogikk. Ganske enkelt overlate det til de som selv står inne i disse områdene. Det ultimate seminaret burde vel dreie seg om hvordan unngå ansvarsfraskrivelse. Det kunne vel være noe å tenke på i en tid hvor oljeinntektene har sunket drastisk. *Phillip*

Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 14.2.2016:

I forbindelse med at det er rundt 100 år siden Rudolf Steiner brakte frem antroposofien, har det dukket opp en rekke gode kommentarer og synspunkter på flere ulike aspekter av hvordan man kan forholde seg til åndsvitenskapen. Allikevel må undertegnende medgi at det stort sett ikke fenger. Det kan være flere personlige grunner til det. Det synes dog påfallende hvor lite spørrende man er, enten det gjelder det ene eller andre temaet. Da blir det dessverre ganske søvndyssende. Det virker som om vi har glemt at Rudolf Steiner var avhengig av spørsmål for

å kunne komme frem med sitt budskap. Vi trenger om og om igjen å undres over hva antroposofi egentlig er og hva det kan være, og kan utvikle seg til. I så måte var det interessant med Cato Schiøtz sitt bidrag over "Hva er antroposofi?" i Litteraturhuset nå torsdag 11.2. som det første av fire foredrag om antroposofien og Rudolf Steiner nå i vårsesjonen. Det var en smekkfull sal, godt over hundre, hvorav over halvparten var mennesker man til vanlig ikke pleier å se i slike sammenhenger. Så det er tydelig at det lever spørsmål der ute. Det neste foredraget er 10. mars og vil handle om Rudolf Steiner, hans biografi og livsverk. Deretter 14. april om Rudolf Steiner og Norge. Og 12. mai vil Cato Schiøtz snakke om Antroposofi og kristendom på Litteraturhuset. Arrangører er Forum Berle og Antroposofisk Selskap i Norge.

Phillip Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 21.2.2016:

FLYKTNING OG TEMPELRIDDER: Er det noe ved flyktningenes situasjon i dag som kan fortelle noe om oss selv? Andreas Meyer har gjestet Oslo hele denne uken. Han har en svært allsidig bakgrunn og er også medansvarlig for en stor kongress i Berlin 10.-13. mars: *Psychologie, Bewusstseinsforschung und Heilung im Kontext westlicher Spiritualität* i samarbeid med Universität Witten-Herdecke og Persephilos Studienstätte Berlin. Her i Oslo var en av kveldene viet tempelridderne. Meyer kom inn på hvordan korsfarere plyndret og ranet på sin vei mot Jerusalem. Før den tid hadde arabere, muslimer og bysantere, ja egentlig alle folkeslag med 56 forskjellige språk stort sett levd i fred med hverandre. Med korstogene tok dette slutt. Tempelridderne hadde to mektige grener; en østlig og en vestlig. På den måten kunne de virke harmoniserende på de konfrontasjonene som oppstod mellom Bysants og Rom. Templerne hadde overlegne jordiske og praktiske ferdigheter med alle slags finanser og rådgivning, helt til øverste plan med konger og pave. På det viset la de egentlig grunnen for et fredelig samvirke mellom øst og vest. Et grunnlag vi kunne trenge i dag, hvor strømmen er motsatt av korstogene. Nå er det ikke lett å se hva templerne bygget opp. Det skyldes særlig at franskekongen Phillipe le Bell henfalt til de verste svartmagiske krefter og utryddet hele tempelordenen på begynnelsen av 1300-tallet. Følgen ble at impulsen til den sterkeste materialisme ble lagt, noe vi i dag står midt oppe i. Europa står overfor sin sterkeste utfordring noensinne. Kunne vi nærme oss en uselviskhet som var tempelridderens kjennemerke, ville det forhåpentligvis være mulig å finne veier som kan bli fruktbare. Templerne hadde strenge åndelige føringer, innvielsesgrader og et sterkt fellesskap. I dag står hver og en av oss alene og må selv velge hvilken vei vi vil gå. Den sosiale tregreningen kunne være en veiviser, men er langt fra å være virkeliggjort. I statuttene for antroposofisk selskap står det noe under paragraf 3: Dersom det kommer til en allmenn anerkjennelse av det som kan være følger av et åndsvitenskapelig arbeid og forskning, vil det kunne ha like store følger for samfunnet som den tekniske revolusjon hadde i sin tid (ikke helt ordrett). Da har vi noe å tenke på de neste årene.....

Phillip Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 28.2.2016:

TREGRENING: I 2019 snakker vi om hundre år siden Rudolf Steiner lanserte tregreningen. Mangt og meget har vært gjort i den ene og den andre retningen. Allikevel måtte Steiner trekke seg fra denne impulsen ganske raskt. Den ble ikke forstått tilstrekkelig, verken utad eller innad. Nå er vi i 2016 og det er tre år til et eventuelt jubileum i 2019. Vi i Dialogos arbeider for å se om det kan være mulig å ha ett felles mål i denne tiden. Det dreier seg blant

annet om at det i de siste 40 årene har vært en veldig økning av antroposofiske institusjoner over hele verden. Samtidig dukker hele tiden spørsmålet opp; om antroposofien blir utvannet. Det er vanskelig å se hvordan dette kan hindres uten en fornyet forståelse av hva tregreningen kan bety og være. For å nærme seg dette, trengs det erfaringer på alle plan. Hvordan forstår man seg selv i slike sammenhenger rent individuelt? Hvordan står det til i institusjonen som jeg arbeider i? Hvordan ser de ulike forbund og sammenslutninger av virksomheter på dette? Og seksjonene? Hvordan står det til i forhold til myndighetenes krav, og hvordan lever dette overhodet i offentligheten som sådan? Her har vi alle aspekter fra det meste eksoteriske til det aller innerste individuelle og esoteriske. Dialogos inviterer alle til å bidra med sine innspill uansett ståsted, og uavhengig av om man oppfatter seg som antroposof eller ikke! Vi håper å komme tilbake og med mange ulike innspill, erfaringer og tanker når det gjelder tregreningen i løpet av de neste tre årene.

Phillip Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 13.03.2016:

ATTER TREGRENING. Vi vil i disse snuttene prøve å belyse tregreningen ut fra ulike synsvinkler. Rudolf Steiner var og er ikke den eneste som har sett at samfunnet har tre hovedområder i rettsliv, næringsliv og åndsliv (kulturliv). Det kan nevnes en rekke navn i den forbindelse som Niklas Luhmann, Claus Offe, Klaus Hurrelmann, Bell, med flere. Men Steiner skiller seg ut ved at han ikke ser ”åndslivet” som summen av alle slags kulturelle institusjoner som skoler, teater, biblioteker, kirker osv, men tvert imot som et sted hvor individuelle ferdigheter kan komme til fri utfoldelse. I åndslivet er friheten det vertikale prinsipp! Samtidig er det vanskelig å forstå hva Rudolf Steiner egentlig mente med frihet og selvforvaltning. Mange har for eksempel til dags dato tenkt at Steiner betraktet Waldorfskolene som en tregrenet organisme. At de tre ”systemene” er likeverdige i de ulike organisasjonene. Det er vanskelig å begripe hva det egentlig dreier seg om. Men i det siste har det dukket opp interessante bidrag, som jeg tror kan hjelpe oss videre. Det dreier seg om å se hvordan det individuelle henger sammen med de tre samfunnssystemene i den store globale sammenheng. Hvordan vi står i spennet mellom disse to ytterpunktene. Da kan vi ha mulighet til å nærme oss dynamikken som ligger i det enkelte åndslivsorgan som skoler, kirker, biblioteker, teatre, med flere. Nødvendig respons: I dette arbeidet oppleves det som særdeles fruktbart og inspirerende med ulike tilbakemeldinger, så send gjerne over noen ord.

Phillip Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 20.3.2016:

MAMMON: Undertegnende har en anelse om at tregreningen først vil kunne få vind i seilene dersom man griper vår tids onde ved roten. Det dreier seg om materialismen og dens tjener eller gud, Mammon. En kommer ikke langt ved moralisering og naiv idealisme, selv om det har skjedd mange gledelige ting de siste årene når det gjelder folks engasjement og vilje til å gjøre noe. Det er mange kloke hoder som har tenkt over kapitalens store makt. Men det ender stort sett opp med at kapitalismen er det minste onde av dårlige løsninger, og at det ikke finnes brukbare alternativer. Dette tror jeg er helt feil. Det er vel knapt noen organisasjon eller bevegelse som har hatt så mye kapital og rikdom som templerne hadde i senmiddelalderen. To hovedpillarer var kjennetegnet på deres virksomhet: Det ene var at kapitalen skulle flyte på en helt uselvvisk måte. Ingen skulle ha noen personlige fordeler. Det andre – og som fulgte av dette – var den tilliten som dette skapte, slik at templerne kunne være budbringere mellom øst og vest. Altså helt ulikt dagens situasjon hvor den vestlige kapitalismen ofte har gått ut på

å utnytte markeder i andre deler av verden, og således skapt grobunn for mistro og mistillit. Rudolf Steiner gikk så langt at han hevdet at dersom denne innstillingen ikke endret seg, ville det til syvende og sist ende opp med en stor krig. Heldigvis finnes det noen lyspunkter, selv om de ennå ikke er så store. Det gjelder å holde frem disse lyspunktene, og lete etter flere. Det vil forhåpentligvis føre til en økende forståelse for at ensidig profittjag på tvers av alle humane verdier, ikke er det som til syvende og sist er det mest lønnsomme.

Phillip Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 28.03.2016:

PÅSKESØNDAG er selve oppstandelsesdagen, hvor Maria Magdalena fant den tomme graven. Denne hendelsen er den største gåten i menneskehetens historie verken mer eller mindre. Og det var vel heller ingen tilfeldighet at det var kvinnen som hadde salvet Jesu føtter med den dyreste olje, sågar med sitt eget hår, som var det første vitnet til oppstandelsen. I skriften finnes det en anekdote som på en måte viser veien videre. I den aller første urtiden ble det plantet tre frø inn i menneskeskikkelsen. Tre kimer som skulle vise menneskets forvandling gjennom jordens gang. Det ene var Manas, det forvandlede sjelelegemet. Det andre var Buddhi, det forvandlede livslegeme, og det tredje frøet var kimen til Atma, det forvandlede fysiske legemet. Det vil si selve oppstandelseslegemet. Så kan man vel si at Kristi offer på Golgatha var, er betingelsen for at mennesket og menneskeheten skal kunne forvandle seg selv og verden innover i fremtiden. Et guddommelig vesen har gått foran. Nettopp i vår tid er det utallige individer som har opplevd den eteriske Kristus, slik Steiner talte om for over hundre år siden. Det kommer ikke så mye frem i media, da de fleste som har hatt slike skjellsettende erfaringer, ikke har ord for å forklare det på en troverdig måte. Den danske journalisten Charlotte Rørth er et unntak i så måte. Hun var verken religiøs eller troende, men på et oppdrag i Spania, møtte hun den eteriske Kristus i et lite kapell. Hun måtte tilbake til sakrestiet hvor dette hadde hendt, og var så heldig at hun treffer skikkelsen igjen. Men seansen blir ganske kortvarig. I det Kristus er på vei bort, snur han seg bare og sier vennlig: Jeg stoler på deg. Den amerikanske psykiateren George Richie hadde en litt annen variant: Mens han var klinisk død var dette eteriske vesenet hos ham. Når han da våknet opp til et normalt liv, savnet han opplevelsen, men han måtte lære seg å leve uten. Ritchie skriver at han etter hvert forstod at han kunne finne noe i dagliglivet som hadde noen av de samme kvaliteter, uten at det ble direkte uttalt; jeg stoler på deg.

Phillip Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 10.04.2016:

TRE SKOLER: I Tyskland er det for tiden en meget stor interesse for alle slags bøker rundt og om Adolf Hitler. Hans egen bok *Mein Kampf*, ble nærmest revet ut av bokhyllene, og det skyldes nok ikke bare at den i mange år var forbudt. Rudolf Steiner ytret at i vår tid er det en oppgave å gjennomskue det onde. Så vi får håpe at det er slik også i denne sammenhengen. Det tyder vel også på at vi fremdeles trenger tid for å forstå nazismens vesen. I en tilsynelatende rasjonell verden er det ikke lett å finne forklaringer på hvordan en hel nasjon kunne bli ledet ut på ville baner. I sterk kontrast til fasinasjonen for det onde, har jeg lyst til å nevne en personlig hendelse i påsken. Undertegnede ble spurt om å holde et seminar i Tyskland om Mikael på selveste langfredag. Det var ikke i en antroposofisk sammenheng, og det viste seg at deltagerne ikke hadde noen viten om temaet, selv om flere hadde googlet litt på forhånd. Det var en underlig opplevelse å merke at så få kjenner til det en kunne si er og var motsatsen til det nazistene stod for. Jeg nærmet meg da temaet forsiktig fra flere kanter.

Dog dersom det byr seg en neste anledning, tror jeg man kan gå rett på sak og tale om Mikaelsskolen selv. Det er ikke bare det ondes vesen som trengs å bli forstått i vår tid. Det må også fortelles om det som kan oppveie denne galskapen. Selv i antroposofiske kretser har det vært forbausende lite fokus på de tre skolene; den himmelske Mikaelsskolen og Rosenkreuzerskolen, som er forbundet med hverandre, og deres motpart, en ahrimansk skole, opprettet på 1500-tallet. Denne motskolen vites det ikke mye om, men en kan tenke seg at det i første omgang dreier seg om uberettiget maktutøvelse, og strenge metoder for hemmelighold. Det igjen fører til alle slags løgner og fraskrivelse av ansvar. Noe det ikke vanskelig å finne eksempler på i dag.

Phillip Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 17.4.2016:

LOFTET: På et loft i Toulouse ble det bak en dør nylig funnet en Caravaggio som visstnok skal være ekte. Maleriet har den nette størrelse av 145 x 195 cm. Det dreier seg om et av de største kunstikoner noensinne, og det snakkes om at salgssummen antagelig vil bli mye høyere enn anslåtte 1,1 milliarder (... en kvadratmeterpris på rundt 400 mill. kroner!). Så hva om vi tok en opprydning på våre egne loft? Der kan det nok være en del å kvitte seg med. Men det er vel også slik at vi alle har en eller annen uvurderlig skatt stående bak en dør som ennå ikke er åpnet? Den døren trenger aldeles ikke være så vanskelig å finne, men den må som sagt åpnes. Det er ofte slik at vi mennesker har en forkjærlighet for det som er komplisert. Det hjelper oss til å holde en viss avstand, noe vi kan være komfortable med. Det kompliserte angår oss på en måte ikke direkte. Vi kan overlate det til eksperter og andre. Når sannheten fremstår som enkel, blir det straks mer vrient. Vi kan risikere å oppleve at vi selv har et ansvar. Det er ikke alltid like behagelig. Hvor mye greiere er det ikke å la døren forbli lukket. Antroposofien er på den ene siden ganske enkel, og på den andre siden er den svært komplisert. Det gjelder å finne en sunn balansegang. Åpner vi døren, har vi mulighet til å finne de største skatter. Men det kan hefte ansvar og forpliktelser ved det gullet som vi finner. Dette er en frihet som ikke bare dreier seg om en selv, men som også kan bety noe i sosiale sammenhenger.

Phillip Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 24.04.2016:

NATHAN DEN VISE. Nylig gikk det et tysk gjestespill på Nationaltheatret i Oslo. Det dreide seg Gotthold Ephraim Lessings stykke Nathan den vise fra 1779. Det er fascinerende å tenke på at Lessing for over 200 år siden kunne ta opp et tema som er mer aktuelt enn noensinne. En kristen korstogfarer redder livet til datteren av en rik jøde; Nathan den vise. Dette er på en tid hvor araberene Saladin regjerer i Jerusalem, så vi ser inn i et drama som dreier seg om de tre verdensreligioner. Hvor man har lagt handlingen til dagens Europa. I utgangspunktet kunne det ha vært en enestående læring og opplevelse for alle de skoleungdommer som satt i salen. I stedet får vi dessverre oppleve en forestilling fylt av klisjer og ytre effekter. Skuespillerne skråler og skriker, slik at det virker som de ikke har noen særlig kontakt med hverandre, enda dette er stykkets bærende idé. Ordet har mistet sin makt. Det er mer tragisk enn som så. Hvordan tar vi vare på de store genier i europeisk åndsliv som kan gi oss inspirasjon til å makte de utfordringer vi alle står oppe i? Uten sammenligning forøvrig er det interessant å se hvordan Rudolf Steiner gjennom et årelangt arbeid med de tyske klassikerne, kunne danne et grunnlag for det som skulle bli antroposofien. Men det har kritikerne ennå ikke forstått. Når det gjelder denne aktuelle forestillingen, så ble den støttet av Fritt Ord, Sparebankstiftelsen og

Institutul Cultural Roman. All ære for dette, så får man bare håpe at det blir et neste forsøk som er bedre og mer givende enn gjestepillet.

Phillip Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 15.05.2016:

TARGET. Selskapet Target https://en.wikipedia.org/wiki/Target_Corporation er det nest største i USA etter Walmart, som også er verdens største med mer enn 1,2 millioner ansatte. Target hadde en enorm økning i omsetning etter at de forstod at gravide kvinner var den beste kundegruppen, uten sammenligning forøvrig. Ved hjelp av kredittkortanalyser og en avansert databehandling, forstod de hvem som var gravide allerede 4 måneder ut i svangerskapet. Dermed kunne de legge inn et tungt reklameskyts på de handlende uten at disse visste om det selv! Det dreier seg om en innsikt i de gravidenes vaner, og ikke bare handlevaner. Et triks er at når kunder går inn i en butikk, vender man seg nesten alltid mot høyre. Da gjelder det å plassere de sunne varene først, slik at underbevisstheten forteller kundene at de kan ha tillit. De senker ”forsvaret” og blir villige til å handle også det som ikke er så bra! Kjøpet av et salathode skal genere noe annet. Allerede Aristoteles som levde for over 2300 år siden, forstod vanenes avgjørende betydning for alt. Og da Rudolf Steiner i 1924 spurte medlemmene om det var noe de kunne tenke å forandre i livene sine, tenkte han nok blant annet på vanenes makt. Nært knyttet til vanene, er de såkalte komfortsonene som mennesket har. De områdene i livet hvor man føler seg trygg, som kan friste en til å ”bli værende”. Å gjennomskue egne vaner og komfortsoner, er avgjørende for å komme videre på sin utvikling. Samtidig som man retter blikket mot et fremtidig mål. Da kan alt skje. Slik Target bærer navnet sitt med rette. God pinse!

Phillip Nortvedt. Styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 22.05.2016:

EN MERKELIG NYHET. Sist uke kunne vi oppleve en tidligere amerikansk general uttale at vi innen et år kan stå overfor en atomkrig i Europa. Det kan selvsagt avfeies som militært sludder, eller en avisfeil? Men i denne samme selsomme uke tikket det også inn to andre notiser. Den ene dreide seg om at Natos generalsekretær innviet nok et rakettanlegg i Bulgaria, hvor vi da i løpet av en 6 årsperiode har fått såkalte ”rakettskjold” i en rekke øst-europeiske land bl a Polen og Tsjekkia. Den tredje overskriften gjaldt den russiske presidenten som ikke vil sitte stille å se på at alle disse militære innretninger bygges opp i grenseområdene. Så får vi da legge til en annen overskrift for en stund siden som gjaldt Norge. Der kom det frem at den norske regjeringen på 50 og 60-tallet i samarbeid med USA hadde en atomstrategi som gikk ut på å utradere Finnmark i tilfelle en krigskonflikt med russerne. Man skulle altså bombe ned sitt eget land. Maken til galskap! Ikke rart at dette var holdt strengt hemmelig. Nå kan man håpe at alt er former for retorikk. Det er bare det at rakettanleggene er bygget ut, selv om de kalles forsvarsanlegg, og Russland har annektert Krim. Dette er realiteter. Et blick på historien viser en stille og varm sommer i 1914. Den tyske keiseren er på sin årlige båttur i Sognefjorden, ingen aner krig og fare. Rudolf Steiner er på vei hjem fra Sverige i båt etter at han har holdt foredrag om Kristus og den menneskelige sjel i Norrkøping. Parallelt har den franske statsminister kurs for St.Petersburg i et krigsskip for å drøfte en kommende storkonflikt i Europa med russerne. Om de hadde øyekontakt med båtene anes ikke. Så kom den forferdelige 1. verdenskrig. Kan vi lære noe av dette? Rudolf Steiner fortalte i sin tid at mennesker ville begynne å oppleve den eteriske Kristus fra året 1933. Samtidig var det noe helt annet som viste seg det året. Spørsmålet blir om slike ting

henger sammen på noen måte. Kan det indre lyset i menneskene ha nok kraft til å stå imot de ytre truende skyer? Det hjelper ikke å legge skylden på motparten, eller at man har retten på sin side. Skadene vil være uopprettelige uansett. Trøsten er at mange trusler heldigvis ikke blir en realitet.

Phillip Nortvedt. Styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 26.06.2016:

ZÜRICH 9. OKTOBER 1918. I skrivende stund har Storbritannia gått ut av EU, noe svært få trodde var mulig selv om motstanden har vært sterk. Eksperter taler om kaos og en eventuell slutt på hele EU-prosjektet, dersom den engelske folkekraften brer seg til andre land. Allerede har det hatt ringvirkninger på de globale markedene. Uavhengig hva man mener, viser det tydelig den voksende avstanden mellom vanlige folk og eliten i finans og politikk, og vi ser nå tegnene til en splittelse. Men her gjelder det å holde tungen rett i munnen. Det trenger ikke bety at et sterkt europeisk samarbeid har spilt fallitt, men at helt andre premisser må vokse frem for et slikt samvirke. Hvor blikkretning må snus mot mennesket selv. I 1918, 9. oktober, en måned før den første verdenskrig var slutt, holdt Rudolf Steiner et foredrag i Zürich, om de impulser som ligger til grunn for menneskehetens sosiale fremtid. Han pekte på tre områder. Det ene dreier seg om frihet i tenkningen, en frihet som fører til at mennesket mer og mer vil forstå det spirituelle, det som antroposofien taler om. Det andre er likheten, å oppleve det guddommelige i våre medmennesker og anerkjenne hverandre på tvers av konfesjoner og religioner. Det tredje er at ingen vil oppleve lykke dersom ens medmennesker lider nød, som er kimen til et broderskap i næringslivet. Alt dette ligger som frø i menneskesjelen, og som vi kommer i nærheten av hver eneste natt, som vår skytsånd, engelen arbeider ut i bilder for oss. Men det er ingen automatikk i slike ting, vi er selv nødt til å finne forbindelser til denne virksomheten, ellers vil det i følge Steiner bli motbilder som vil virke ødeleggende. Her bare noen aspekter som Steiner peker på og som kan danne en bro til nattens ubevisste verden. Det dreier seg om hvilken oppmerksomhet vi retter mot oss selv og andre hver dag. Det handler om å oppleve hverdagens små undre, stå undrende overfor livet, og hver kveld bruke noen minutter på å la dette synke inn. Det andre er å anerkjenner at det finnes en åndelig verden, og arbeide mot en forståelse av dette. Det tredje er gjennom antroposofien å utvide begrepsapparatet. Kun et par år tidligere hadde kommunismens kommende leder, Lenin, tilbrakt en tid til å finpusse sine ideer nettopp i Zürich. Det var abstrakte tanker som skulle føre til en katastrofe. Steiners tanker omhandler mennesket selv fra det individuelle til det almene. Under den store antroposofiske øst-vest kongressen i Wien fire år senere, sier Steiner i et intervju at det ville være nok med et dusin tidsvåkne mennesker for å kunne bringe Europa på rett kjøll igjen. Dessverre skjedde det motsatte. Bak kommunismen og nazismen var det i utgangspunktet bare en håndfull mennesker. Så her var det dessverre bare motbildene som virket.

Phillip Nortvedt, styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 14.08.2016:

EN KORTVARIG DØD. Dette er en personlig beretning. I begynnelsen av juli falt jeg om på gaten, hjertet hadde sluttet å slå. Til alt hell var det en ambulanse i nærheten. De fikk liv i meg med en hjertestarter. Det var ganske brutalt, med flere ribbensbrudd som følge. Deretter bar det av sted til Intensivavdelingen på Ullevål sykehus. I følge legen skal hjertet ha stoppet 10 ganger til. Men jeg var på rett sted, og kroppen min ble kjølt ned til under 34 grader. Det resulterte i at det ikke ble noen hjerneskade. Etter fire dager i koma, våknet jeg opp til ett

overveldende mildt kjærlighetslys i duse farger. Den amerikanske psykiateren Dr. George G. Ritchie kan fortelle om sin nær-døden-opplevelse. Dog var det en Kristus-skikkelse han så. Han beskriver at han lengtet etter å oppleve mer av dette. Det skjedde selvfølgelig ikke. Men etter hvert oppdaget han at noe av den kvaliteten han hadde hatt i opplevelsen, kunne han gjenkjenne i hverdagen. Uten sammenligning for øvrig hadde jeg noe av den samme fornemmelsen. Det dreide seg om de fantastiske pleierne på intensivavdelingen. En slik kjærlighet og glede har jeg knapt sett maken til. Hvordan er det mulig å ha en slik energi og hengivenhet når de daglig står ovenfor dødssyke mennesker? Hvor kommer dette fra? Det finnes ikke svar på slike ting. Men en ting er sikkert, det er mange hemmeligheter i hverdagslivet mellom mennesker, som vi trenger å få øye på, mer og mer.

*Phillip Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com
(Etter en måned på sykehus er Phillip Nortvedt nå på Godthaab Helse og Rehabilitering i Bærum, hvorfra han har skrevet denne snutten. Red.)*

Phillips minisnutt 28.8.2016:

700 000. Det er 700 000 hørselshemmende i Norge. I tillegg kommer over en halv million innvandrere som sliter med norsken. Vi snakker om svært høye tall i forhold til landets befolkning. Dette krever noe av media og fremfor alt av politikerne. At de tenker gjennom hva de sier, og hvordan de sier. Rudolf Steiner uttalte i 1924 etter 5 års erfaring med Waldorfskolen; at det viktigste er ikke *hva* du sier og underviser, men *hvordan* du forholder deg til stoffet og elevene. Det samme gjelder hver enkelt av oss. Ikke bare *hvilke* forhold vi har, men *hvordan* vi er som medmennesker. Det handler om en utvidet og fordypet kommunikasjon – som vi alle trenger – uansett handicap! Egentlig handler det om en bedre form for selvforståelse, som kan uttrykkes i flere trinn. For det første: Har du akustisk hørt hva som ble formidlet? For det andre: Forstod du selve innholdet? Det tredje er særlig viktig: Forstår du sammenhengen i det som blir sagt og hva vedkommende som sier det står inne i. Til slutt: Greier du å trenge inn i det innerste i hva personen prøver å formidle, som vedkommende kanskje ikke selv en gang helt vet, hva som ligger til grunn av åndskimer for fremtiden. Vi skal atter avslutte med en anekdote om Rudolf Steiner. Det dreier seg om en verdensberømt forfatter som etter et møte med Steiner uttalte at det han hadde lagt mest merke til, var hans unike evne til å lytte. De som traff Jørgen Smit, kunne oppleve lignende kvaliteter.

Phillip Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 11.09.2016:

VALGETS KVALER. Vi står overfor et presidentvalg i november. Det sies at det er den mest nedrige kampanje i amerikansk historie. Den mannlige kandidaten har utmerket seg med rekke infantile og hatske utspill, som endog de mest konservative republikanere har reagert på. Heldigvis er den kvinnelige kandidaten av et annet kaliber. Men vi har dessverre ikke sett slutten på denne kampen, da det fremdeles ventes nye kompromiterende avsløringer av den demokratiske lederen. Hva kan det komme av at politikken har spilt slik falitt i verdens sterkeste supermakt? Dog kunne vi oppleve noe av den samme falitten for snart 100 år siden, da Rudolf Steiner forgjeves forsøkte å få lederne til å våge å nærme seg tregreningen. Går vi en dyster fremtid i møte, eller vil det komme gode rådgivere som kan mestre alle de utfordringer verden står ovenfor? Slike valgets kval kan vi se i alle demokratiske land verden over. Spørsmålet er om det var så meget bedre i “gamle” dager. Her skal vi nevne tre eksempler på statsledere fra historiens løp, riktignok satt litt på spissen: Kandidat A var kjent

for å leffle med tvilsomme politiske allianser. Han hadde to elskerinner, og han kunne drikke ti drinker hver dag. Kandidat B ble sparket fra to forskjellige jobber. Han var kjent for å sove til 12.00, var en habil kunstmaler, og drakk svært meget hver kveld. Kandidat C ble dekorert for sin innsats ved krigsfronten, han drakk ikke og var vegetarianer. Sekretæren hans syntes han var en hyggelig fyr. Svarene kommer nedenfor.

Phillip Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

A. Franklin Roosevelt. B: Winston Churchill. C: Adolf Hitler – som dog gikk på dop, se Aftenposten 19.10.2016: <http://www.aftenposten.no/amagasinet/Hitler-var-junkie-og-soldatene-gikk-pa-dop-606646b.html>

Phillips minisnutt 18.09.2016:

CAMPHILL 50. Camphill i Norge fyller 50 dette året. Det hele startet med Vidaråsen i 1966. Siden har det fulgt 6 andre steder! Det er rett og slett imponerende å se det rikholdige programmet fra 28. september til 2. oktober, som finner sted under mottoet ”Et verdig liv”. Det finnes et programhefte hvor man kan få et lite innblikk i hva det hele dreier seg om, samt muligheten til å melde seg på det ene eller andre. For øvrig kan man også gå inn på nettet og finne det hele på www.jubileum.camphill.no. Her kan man lese at landsbyene har tre grunnsøyler. Selvbestemmelse – likevekt – inkludering. Det er vel noe som de fleste kunne trenge. Under de kommende festivaldagene vil det være gjester fra Norden, Russland og Baltikum. I et slikt arbeide kjenner man ingen grenser. Nå sist torsdag var det også en aften på Litteraturhuset som var knyttet til minnet om Nils Christie og landsbyene. Det var en svært interessant aften, som også ga et inntrykk av det som kommer, blant annet om det sårbare mennesket. Vi mennesker er heldigvis ikke fullkomne, og landsbyene kan fortelle oss mye som det vi trenger på veien videre!

Phillip Nortvedt styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 2.10.2016:

MIKAELI 2016. Så er det atter Mikaeli, og det er på tide med noen enkle tanker. Undertegnede hadde en uventet opplevelse på selveste langfredag dette året. Jeg var blitt spurt om å holde et seminar om Mikael på et kurscenter i Tyskland. Det var bare det at ingen av deltagerne, som stort sett var leger og terapeuter, ikke visste noe om temaet, enda de hadde googlet om navnet! Veldig underlig, men forklaringen er at navnet Mikael er så vanlig i Mellom-Europa at det kommer opp flere tusen henvisninger. Heldigvis gikk kurset veldig bra, men utfordringen er jo egentlig i alle sammenhenger: Hvordan bringe frem et antroposofisk tema og innhold til utenverdenen? Ikke en gang begrepet tregrening og et fritt åndsliv er ord som folk er innforstått med. Det er helt andre ting man forbinder med slike uttrykk. Så da må man egentlig klargjøre betydningene, før man i det hele tatt kan komme i en dialog. "Heldigvis" er det lignende fenomener som en sliter med også utenfor antroposofiske kretser. En kan med god grunn spørre hvor det i dag finnes konstruktive dialoger. Og dette er ikke bare mine ord. Dog kan vi se tilbake på drøyt hundre år i denne Mikaelstiden. De har vært preget av en sterk tenkning og store resultater innenfor naturvitenskapene og teknologien. Nå har vi gått inn i en ny epoke i det mikaeliske, der det empatiske elementet etterhvert har fått et sterkt fotfeste på mange områder, ikke minst innenfor alle former for ledelse. Det er sjelelige dynamikk det kommer an på, holdninger med mer. Så etter 200 års Mikaelstid rundt 2086, vil det viljesmessige komme til uttrykk. Det er da de siste drøyt hundre år av Mikael virke som tidsånd.

Phillip Nortvedt, styreleder i Dialogos, nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 16.10.2016:

HVA SER DU? Om vitner kan være troverdige, er et tema som har alltid har eksistert innenfor jussen. Her skal bare nevnes et eksempel tatt ut av hukommelsen. Det ble arrangert en forelesning med 32 tilhørere. På forhånd ble det avtalt at to i auditoriet skulle gå opp og lage furore under talen. Det var ganske enkle ting. Tilhørerne skulle da avgi vitneutsagn etterpå. Det viste seg at 26 fortalte helt feil om hva som hadde skjedd. Det var altså bare 4 som ga pålitelige utsagn! Så kan en med rette spørre seg om hvor mange justismord som har skjedd i årenes løp? Nylig hørte jeg om en helt annen sak fra NRK. Vedkommende som var blitt intervjuet, opplevde i etterkant at kanalen hadde klippet bort enkelte ord, slik at uttalelsene ble ganske misvisende. Hvor blir det da av sannheten? I første omgang er det vel bare en ting som duger, og det er å danne seg selvstendige meninger over hva som foregår. Ting må belyses fra flere kanter dersom man skal danne seg et fullstendig bilde av det hele. Huset kan være blått på den ene siden og rødt på den andre. Så det er ikke uten videre enkelt å forholde seg til virkeligheten. Steiner uttalte i sin tid om hvordan ledende kretser i Europa hadde vært helt ubevisst om den store katastrofen som den første verdenskrig skulle bli. Hvordan er det i dag? Finnes det 4 av 30 journalister som forstår hva som foregår, og som er i stand til å beskrive relativt objektivt de samfunnsforholdene som råder? Presidentdebatten i USA er et av mange eksempler på hvor rådvill man er og hvor vanskelig det er å gi adekvate kommentarer.

Phillip Nortvedt, styreleder i Dialogos. E-post: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 27.11.2016:

MOTGANG: Det er vel noen som har fått med seg oppførselen til verdensmesteren i sjakk da han tapte det 8. partiet i VM. Det er et paradoks at man må i gjennom mange vanskeligheter for å nå toppen, enten det er det ene eller det andre. Samtidig kan være svært vrient å miste topp-posisjonen når man først er der. Hovmod står for fall er jo et kjent slagord. Det finnes imidlertid en enkel teknikk for å unngå å komme i en slik situasjon. Det er rett og slett at noen spør hva du vil gjøre dersom du skulle tape. At motgangen holdes i fokus, selv når man er på toppen. Det som kjennetegner de beste er nesten uten unntak at de ikke gir seg når alt stopper opp. Noen synes endog at det er en kilde til ny kraft og inspirasjon. Antroposofiens grunnlegger møtte vel sterk motstand store deler av livet, men selv ikke når Goetheanum brant ned, var det snakk om å avlyse et foredrag neste morgen. På et dypere plan virker det som om det gode betinger det onde, og eller det onde betinger det gode. Det er ofte meget enklere å få øye på det onde, slik som da nazistene kom i 1933. Uten sammenligning kan mange også i dag oppleve vanskelige, usikre tider. Da gjelder det å se etter lyset, selv om det tilsynelatende er ganske beskjedent. Det kan bli til frø for fremtiden. Det kan være en hjelp at man også finner slike små holdepunkter i ulike sosiale sammenhenger.

Phillip Nortvedt, styreleder i Dialogos. nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 4.12.2016:

DET LINEÆRE. Vi lever i en lineær tid. Det dreier seg særlig om tendensen til årsaks-virkning tenkning. Det ene følger på det andre. Og selvsagt er det slik en må tenke i mange sammenhenger; selvom det i sin ytterste konsekvens kan føre til ødeleggelser og krig. Derfor trenger vi også andre tankemodeller, andre måter å forholde oss til virkeligheten på. For eksempel å innbefatte fremtiden: Hvor vil du være om 4 år? Hva må du gjøre i dag for å komme dit? Eller hvordan vet jeg at jeg er der jeg er? Eller at det å gå tilbake, kan være et fremskritt. Geometrisk sett innebærer det at den linjen som går ut i uendeligheten, kommer

tilbake fra den andre siden. Det er ikke lett å forstås, men må øves. Øvelsen er i seg selv et middel til å komme inn i det vi kunne kalle det eteriske, det levende. Sirkeltenkning og sirkelkommunikasjon er også begreper som brukes. Da bør man unngå ”hvorfor”-spørsmålene. Egentlig vil det si å kunne utvikle en evne til å forstå motpartens ståsted uten nødvendigvis å være enig. Det vil også bety en helt annen og dynamisk historieforståelse; å oppleve historien som noe nærværende. Det som lever i fortiden – så vel i fremtiden – er tilstede også i nåtiden: Bruk noen få minutter hver dag til å se tilbake, og da vel å merke "baklengs". Det hjelper en til å komme ut av det lineære og mer og mer inn i dynamiske, sosiale forståelser. Det hjelper også egoet til en sunnere former for empati. Nietzsche var på vei til å forstå det sirkulære, men oppfattet det mer som et mekanisk fenomen, noe han måtte lide for. Det er først når vi greier å forbinde oss mer med det evige i oss selv og verden, at vi vil makte å komme ut av den lineære virkelighetsforståelse.

Phillip Nortvedt, styreleder i Dialogos, mail: nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 11.12.2016:

EVA OG ADAM. Myten om Adam og Eva er vel uten sammenligning den mest kjente myten noensinne, i alle fall i den vestlige verden. Det kan være at vi da simpelthen føler oss knyttet til selve uropphavet, til skapelsen uten at det hefter noen særlig tro eller forpliktelse til det. Med et enkelt grep er vi ett med hele menneskeheten, siden det er noenlunde lik fordeling mellom kvinne og mann på kloden. Men fra første stund skulle det skje en spaltning mellom Abel og Kainslekten, da brodermordet var et faktum. Det merkelige er at denne bibelske fortellingen også er som skapt for vår tid. Samtidig er historien kommet til veis ende, og det er helt nødvendig at Kain og Abel igjen finner sammen til et harmonisk virke. Og det har vel aldri vært så mye snakk om likestilling på alle plan som i de siste årtier. Men smertefritt skjer det ikke. Bare se på Adam og Eva under det amerikanske presidentvalget. I testamentet er forholdet mellom kongebarnet slik det er skildret i Matteus, og hyrdebarnet slik vi finner det hos Lukas, et sentralt tema. Den 25. desember feirer vi Lukasbarnet, og den 6. januar er det mange som markerer Kongebarnet og de tre vise menn. Hos Rudolf Steiner var dette et sentralt tema representert med legenden om kong Salomo (Abel) og byggmester Hiram (Kain). Men denne gangen er det Abel som slår i hjel Kain. Hiram har i denne fortellingen ikke utviklet nok styrke til å stå i mot. Og dersom vi skal løse de utfordringer vi står overfor – i all fremtid, trenger vi å utvikle oss selv i sammenheng med de vi har rundt oss. Det var således ingen tilfeldighet at Steiner tok inn like mange kvinner som menn i styret for antroposofisk selskap, selv om han sikkert visste at det ville by på store utfordringer.

Phillip Nortvedt, styreleder i Dialogos, nortvedt400@hotmail.com

Phillips minisnutt 18.12.2016:

SORTE HULL. Selv i vitenskapen arbeider man med emner som er mer eller mindre uforståelige ut fra vår vanlige logiske tenkning. Et slikt tema er de såkalte sorte hull. Astronomene har oppdaget at det finnes noen få steder i Universet som suger til seg all materie, og hvor det dreier seg om ufattelige energimengder. Det er ikke noen direkte parallell, men bevisstheten vår forsvinner hver eneste natt, slik at ca en tredel av livet vårt er helt svart, helt sort. Det er denne svarte verden som merkelig nok er utgangspunkt for en stor del av vår handlekraft og energi. Det er ikke stort en kan forstå av dette, like lite som en vet av hva som egentlig forgår inne i de sorte hullene. Er det slik at kosmos også har en dag og nattside? I de siste 50 årene har det dukket opp en sterk trang hos mange mennesker til å vende seg innover, til å hengi seg til noe man verken kan se eller høre med det vanlige

sanseapparatet. I antroposofien er det viktig at man mer og mer får en forståelse av at det finnes åndelige spirituelle krefter som er en like naturlig del av virkeligheten som alt annet. Det dreier seg om et øvende og ikke et troende. En god hjelp er de såkalte biøvelsene, det er 5 forskjellige områder: Tankeøvelser, viljesøvelser, følelsesøvelser, positivitetsøvelser og åpenhetsøvelser. <https://no.wikipedia.org/wiki/Biøvelsene> Disse aktivitetene er med på å utvide våre horisonter og perspektiver. Vi vil avrunde med å ønske alle noen gode juledager – slik at vi kan møte det nye året med fornyende krefter uansett om de stammer fra sorte hull eller ikke. Uten mørke intet lys. Det var ikke tilfeldig at Jesusbarnet kom på denne tiden. Lyset skinte i mørket som det heter i skriften. Så får en håpe at vi hvert eneste år kan føle noe av dette indre lyset i oss selv. *God Jul!*

Phillip Nortvedt, styreleder i Dialogos, nortvedt400@hotmail.com